

Katkelmia muistoja Ruotsalasta – tarinoista, tule mukaan muistelemaan

”Kun Laharen Lean kioski oli auki, hain, jos rahaa oli, limukkapullon. Punaasta mansikka- tai vadelmalimonaattia. Oikeen patenttikorkillisia.

Me oomma kyllä saanu elää palijo onnellisemman lapsuuren ku nämä nykypäivän lapset, vaikka kaikesta aineellisesta oli puutetta. Mutta se oli samanlaasta joka paikas.

Kersat kuluki seuroos talosta talohon. Joskus ne oli voimallisimpiaki ; putos karteekitki lasiista.

Matonkuteetten värijäystä teki äitee ja leikkuukökkä oli seuraavana iltana.

Pyhäkoulus ameriikan pastillit oli suuri tapaus.

Kyläkaupasta ostettiin nesusikapussi – ja aijee ku ne oli hyviä, ku kivellä syätihin.

Evähänä koulus oli voileipiä ja maitopullo.

Kesällä Valtolla oli orvokkipenkki ja siältä haki meille orvokit kätehen ja sitten istuttiin suu pyhännypyllä koivulavittahan ja valamihina kuvanottohon.

Hiihtokilipaaluus oli sarijat likoolle ja pojiille, akoolle ja miehille.

Syksyysin koulusta oli perunankorijuuloma ja mekin päästiin perunamaalle, vaikkei omaa perunamaata ollukaa.

Jos joku tarvitti rippivaattehia muttei ollu, niin pantihin heti keräys pystyhyn.

Koulua kävin 1951 Vuarijärven kamaris, syämäs käytyhin pääkoulun vintis, mihinä hernekeitto ja lihaperunat vei kiälenki mennessänsä.”

Millaisia ajatuksia ja muistoja herätti edelläoleva, missä on katkelmia erään Ruotsalankylässä kasvaneen ja eläneen elämästä. Kerro meille, kirjoita heti ylös, omista lapsuusajoistasi, koulumuistoista ja siitä mukavasta yhteen hiileen puhaltamisen tunteesta, miten se ilmeni vaikkapa 70- tai 80-luvuilla? Entä millaiseen kylään muutit 90-luvulla? Muista meitä mahdollisimman nopealla aikataulullaja lähetä sähköpostiin: ruotsalikirja@gmail.com tai kirjoita paperille ja tuo kyläyhdistyksemme jäsenelle. Näin saamme mahdollisimman monen äänen kuuluviin kyläkirjamme sivuille. Menneistä vuosista tähän päivään. Huomenna tämäkin päivä on historiaa, ja sitä kaiholla joku muistelee. Jos et halua kirjoittaa, niin lainaamme sinulle sanelukoneen, johon voit kertoa muistojasi.

Maritta Keltikangas, sihteeri, Ruotsalan kyläyhdistys ry